

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 8 grudnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Maria Kacprzyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 grudnia 2025 r. w Warszawie wniosku z dnia 3 grudnia 2025 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez zamawiającego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Centralny Szpital Kliniczny Uniwersytetu Medycznego w Łodzi,

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę sprzętu medycznego w ramach UMOWY nr FM-STI.01.PEDIATRIA.2025-W-29263/305/31 na udzielenie w 2025 r. dotacji celowej na realizację zadania polegającego na wsparciu rozwoju inwestycyjnych rozwiązań służących do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie dofinansowania zakupu sprzętu medycznego do diagnostyki i leczenia pacjentów pediatrycznych w CSK w Łodzi przy ul. Pomorskiej 251 – pakiet 4

postanawia:

uchylić zakaz zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Zamawiający – Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Centralny Szpital Kliniczny Uniwersytetu Medycznego w Łodzi – pismem wniesionym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 grudnia 2025 roku, na podstawie art. 578 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej „Pzp”, złożył wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: *Dostawa sprzętu medycznego w ramach UMOWY nr FM-STI.01.PEDIATRIA.2025-W-29263/305/31 na udzielenie w 2025r. dotacji celowej na realizację zadania polegającego na wsparciu rozwoju inwestycyjnych rozwiązań służących do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie dofinansowania zakupu sprzętu medycznego do diagnostyki i leczenia pacjentów pediatrycznych w CSK w Łodzi przy ul. Pomorskiej 251 – pakiet 4.*

W uzasadnieniu Zamawiający podał stan faktyczny. Wskazał, że wszczął postępowanie dnia 13 października 2025 r. w związku z zawarciem dnia 8 października 2025 r. ze Skarbem Państwa – Ministrem Zdrowia umowę nr FM-STI.01.PEDIATRIA.2025-W-29263/305/31 na udzielenie w 2025 r. dotacji celowej na realizację zadania polegającego na wsparciu rozwoju innowacyjnych rozwiązań służących do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie dofinansowania zakupu sprzętu medycznego do diagnostyki i leczenia pacjentów pediatrycznych, obejmującej środki na zakup czterech urządzeń. Pierwotny termin realizacji przedmiotu umowy zakładał 14 listopada 2025 r., jednak na podstawie § 2 ust. 8 przedmiotowej umowy termin ten został wydłużony aneksem do umowy do dnia 01 grudnia 2025 r. Ponadto Zamawiający uzupełniając poinformował, iż uzyskał zgodę Ministra Zdrowia na wydłużenie czasu realizacji umowy dotacyjnej do 15 grudnia 2025 r., co pozwoli mu na dokonanie zakupu, o którym mowa we wniosku.

Wniosek został złożony w związku z odwołaniem z dnia 1 grudnia 2025 r., złożonym przez wykonawcę Medplace. pl sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu (dalej „Odwołujący”). Odwołujący złożył w przedmiotowym postępowaniu jeszcze dwa odwołania – z dnia 22 października 2025 r. oraz z dnia 17 listopada 2025 r. Ponadto, Izba postanowieniem z dnia 26 listopada 2025 r. uchyliła zakaz zawarcia umowy o udzielenie zamówienia publicznego (KIO/W 76/25). Zamawiający wskazał, że obecnie wniesione odwołanie jest oparte o te same przesłanki, co poprzednie.

Zamawiający wskazał ponownie, iż niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia, co wypełnia przesłankę zawartą w art. 578 ust. 2 pkt 1 Pzp.

Zamawiający argumentował, że negatywnymi skutkami dla interesu publicznego, które powstaną ze względu na niezawarcie umowy, jest konieczność poddawania pacjentów pediatrycznych znacznie boleśniej i inwazyjnym badaniom, jak chociażby biopsja. Wykonywanie badań diagnostycznych innymi metodami łączy się nie tylko z powodowaniem bólu u małych pacjentów, ale także z ryzykiem właściwym inwazyjnym metodom diagnostycznym, którego przejawem mogą być infekcje czy uszkodzenia innych narządów. Zakup urządzenia umożliwi więc efektywniejsze i bezpieczniejsze leczenie małych pacjentów. Należy więc przyjąć, iż korzyść z zakupu aparatu do elastografii wątroby przewyższa w sposób bezapelacyjny korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie przedmiotowego zamówienia.

W ocenie Zamawiającego odwołania wnoszone przez Wykonawcę są wnoszone wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy o udzielenie zamówienia publicznego, Zamawiający podał, że Odwołujący nie zawnioskował do Zamawiającego o jakiejkolwiek informacje, co do czynności podjętych po cofnięciu wyboru oferty na skutek uprzednio wniesionego odwołania. Nie miał zatem wiedzy, iż Zamawiający zwrócił się do Wykonawcy, którego oferta została wybrana o wyjaśnienie w zakresie ceny złożonej oferty, wyjaśnienia otrzymał i uznał je za wystarczające. Zdaniem Zamawiającego z działań Odwołującego wprost wynika, iż mając świadomość źródła, z którego pochodzą środki na sfinansowanie zamówienia i w jaki sposób wydatkowane są środki budżetowe, dąży on do tego aby Zamawiający nie mógł udzielić zamówienia publicznego w niniejszym postępowaniu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Dz.U. S: 686315-2025 z dnia 17 października 2025 r. Zamawiający otworzył oferty dnia 31 października 2025 r. W dniu 5 listopada 2025 r. Zamawiający poinformował o wyborze oferty spółki INVESTMED – InvestCars – Adamski sp.k. z siedzibą w Koninie („Investmed”) jako najkorzystniejszej. Następnie w dniu 6 listopada 2025 r., Zamawiający poinformował

o unieważnieniu wyboru najkorzystniejszej oferty w zakresie pakietów 2-4. Dalej, w tym samym dniu Zamawiający poinformował o ponownym wyborze najkorzystniejszej oferty, powielając swoją poprzednią decyzję. Realizację zamówienia w części dotyczącej Pakietu 4 została powierzona spółce Investmed.

Z uwagi na powyższe Odwołujący w dniu 18 listopada 2025 r. skierował do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie od czynności podjętych przez Zamawiającego w dniu 6 listopada 2025 r. W dniu 18 listopada 2025 r. Zamawiający unieważnił czynność wyboru najkorzystniejszej oferty przeprowadzone w dniu 6 listopada 2025 r. Kolejno w dniu 21 listopada 2025 r. Zamawiający opublikował informację o wyborze najkorzystniejszej oferty wskazując, że realizację zamówienia w części dotyczącej Pakietu 4 została powierzona spółce Investmed, której oferta uzyskała maksymalną liczbę punktów. W dniu 1 grudnia 2025 r. Odwołujący złożył odwołanie na powyższą czynność Zamawiającego, zaś Zamawiający złożył rozpoznawany wniosek o uchylenie zakazu umowy.

Zgodnie z art. 577 Pzp, w przypadku wniesienia odwołania zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. Z kolei przepis art. 578 ust. 1 Pzp stanowi, że: Zamawiający może złożyć do Izby wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy, o którym mowa powyżej. W myśl ust. 2 Izba może uchylić zakaz zawarcia umowy, jeżeli:

- 1) niezawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, przewyższające korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia,
- 2) zamawiający uprawdopodobnił, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy.

Wskazane wyżej przesłanki mają charakter samodzielny, co oznacza, że nie muszą być spełnione łącznie. Wynikający z omawianego artykułu zakaz zawarcia umowy nie ma zatem charakteru kategorycznego. Jednocześnie przypomnieć trzeba, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest wyjątkiem od ogólnej reguły, zgodnie z którą umowę w sprawie zamówienia publicznego zawiera się dopiero po ogłoszeniu orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze. Możliwość uchylenia zakazu zawarcia umowy stanowi w konsekwencji instytucję wyjątkową, która nie może być nadużywana, gdyż jej stosowanie poza szczególnie uzasadnionymi sytuacjami, uniemożliwiałoby korzystanie ze środków ochrony prawnej

i ochronę słuszných interesów wykonawcy mającego szansę na uzyskanie zamówienia w tym postępowaniu.

Odnosząc się do przesłanki, o której mowa w art. 578 ust. 2 pkt 1 Pzp, wskazać należy, powołany przepis wymaga ustalenia w pierwszej kolejności, czy brak udzielenia zamówienia, czyli niezawarcie umowy w sprawie zamówienia publicznego, spowoduje negatywne skutki dla interesu publicznego. W razie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie, należy zbadać, czy negatywne skutki przewyższają korzyści związane z ochroną wszystkich interesów zagrożonych uszczerbkiem skutkiem czynności podjętych przez zamawiającego.

Pojęcie „interesu publicznego” nie ma charakteru jednolitego i stałego. Jego treść powinna być ustalana i konkretyzowana w każdym przypadku na nowo, w zależności od potrzeb, wymagań i charakteru sprawy. Niemniej jednak interes publiczny zawsze dotyczy pewnego ogółu, nieokreślonej liczby osób, nie odnosi się natomiast do interesu jednostkowego czy też określonej grupy. Z jego naruszeniem mamy zatem do czynienia w przypadku, gdy skutki określonych działań będą miały powszechny charakter. Wobec braku definicji legalnej pojęcia interesu publicznego, w orzecznictwie przyjmuje się rozumienie tego pojęcia wynikające z uchwały Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 1997 r. (W 8/96), w której uznano, że za interes publiczny należy uznać korzyści uzyskiwane w wyniku realizacji przedsięwzięć służących ogółowi w zakresie zadań ciążących na administracji rządowej oraz samorządowej, realizowanych w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, związanych np. z ochroną zdrowia, oświaty, kultury, porządku publicznego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Zamawiający wykazał skutecznie, że utrata środków na sfinansowanie zamówienia prowadziłaby do ww. konsekwencji. Izba zwraca uwagę, że okoliczności dotyczące negatywnych skutków dla interesu publicznego mają charakter obiektywny i nie powinny być domniemywane przez Izbę na etapie badania wniosku o uchylenie zakazu zawarcia umowy przed wydaniem wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze. W niniejszej sprawie w konkretnym przedmiotowym interesie publicznym jest zakup aparatu do elastografii wątroby, który służy do nieinwazyjnego badania twardości i stopnia zwłóknienia wątroby. Powyższe nie jest partykularnym interesem Zamawiającego, lecz interesem publicznym o szczególnej wadze, jeśli weźmie się pod uwagę zarówno sam przedmiot zamówienia, jak i fakt, iż Zamawiający jest jednym z największych i najlepiej rozwiniętych ośrodków diagnostycznych w Polsce, co w konsekwencji powoduje, iż ma on zwiększone potrzeby jeśli chodzi o zakup wyposażenia czy urządzeń. Tak jak wskazał Zamawiający, niezawarcie umowy mogłoby skutkować zagrożeniem konieczności poddawania pacjentów

pediatrycznych znacznie boleśniejszym i inwazyjnym badaniom, jak chociażby biopsja, łączy się to nie tylko z powodowaniem bólu u małych pacjentów, ale także z ryzykiem właściwym dla inwazyjnych metod diagnostycznych, którego przejawem mogą być infekcje czy uszkodzenia innych narządów. Zakup urządzenia umożliwi więc efektywniejsze i bezpieczniejsze leczenie pacjentów pediatrycznych, których dobro i zdrowie leży niewątpliwie w interesie publicznym. Jednocześnie opisane powyżej potencjalne negatywne skutki przewyższają korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Zachodzi bowiem ryzyko, że ewentualne rozstrzygnięcie korzystne dla Odwołującego nie oznacza, że przedmiotowe zamówienie zostanie mu udzielone, a to z uwagi na fakt, że Zamawiający – zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie – nie będzie po dniu 15 grudnia br. dysponował środkami finansowymi, które zostały mu przekazane na realizację zamówienia, zatem Postępowanie mogłoby zostać unieważnione.

Ponadto okoliczności sprawy wskazują, że Zamawiający zawarł umowę o dofinansowanie w trzecim kwartale roku, z krótkimi terminami realizacji. Jednocześnie Zamawiający podjął skuteczne próby ich wydłużenia, a ponadto wszczął postępowanie już 5 dni po zawarciu umowy. Wykazuje on więc należyłą dbałość i w tym zakresie nie można zarzucić mu opieszałości.

W konsekwencji Izba zastosowała art. 578 ust. 1 pkt 1 Pzp i uchyliła zakaz zawarcia umowy.

W ocenie Izby, w rozpoznawanej sprawie nie miał zastosowania art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp. Dyspozycja art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp nakłada na zamawiającego obowiązek uprawdopodobnienia, że odwołanie wnoszone jest wyłącznie w celu uniemożliwienia zawarcia umowy. Zamawiający we wniosku wskazał jedynie, że odwołanie jest niezasadne oraz że powiela poprzednią argumentację. Trzeba jednak zauważyć, że z akt sprawy wynika, iż Zamawiający przynajmniej w sferze faktycznej odwołania te uwzględniał – po wniesieniu odwołania z dnia 22 października 2025 r. dokonał zmiany SWZ (odwołanie zostało zwrócone w dniu 26 listopada 2025 r. – KIO 4606/25). Kolejne odwołanie, z dnia 18 listopada 2025 r. skutkowało unieważnieniem wyboru oferty najkorzystniejszej i wezwaniem do wyjaśnień. Być może Zamawiający podejmuje te działania kierując się zasadą ekonomiki, aby zakończyć Postępowanie w jak najkrótszym czasie, jednakże jego działania nie potwierdzają całkowitej niezasadności odwołań. Art. 578 ust. 2 pkt 2 Pzp dotyczy bowiem sytuacji oczywistych, które nie wymagają szczegółowej analizy odwołania, w szczególności merytorycznej oceny podniesionych w nim zarzutów. Jako przykład w orzecznictwie wskazuje się sytuacje,

w których zamawiający nie może zawrzeć umowy w sprawie zamówienia publicznego z powodu wnoszenia kolejnych odwołań przez wykonawcę, który - sam nie mając szansy na uzyskanie zamówienia - blokował tę możliwość konkurentom. Odwołania takie były bezzasadne prima facie albo podlegały odrzuceniu, w tym również z powodu powołania się na okoliczności będące przedmiotem wcześniejszego rozstrzygnięcia Izby w sprawie innego odwołania, dotyczącego tego samego postępowania wniesionego przez tego samego odwołującego lub wycofywane przez wykonawcę, który w krótkim czasie wносił kolejne odwołanie (tak: postanowienie Izby z dnia 8 września 2021 r., KIO/W 87/21). Sytuacja taka nie zachodzi w okolicznościach niniejszej sprawy – Zamawiający nie wykazał, że Odwołujący zna postanowienia umowy o dofinansowanie i jej terminów wydatkowania środków, a tym samym ma wiedzę, że nawet uwzględnienie odwołania, które wniósł może nie doprowadzić do udzielenia zamówienia – lecz z uwagi na samodzielność każdej z przesłanek opisanych w art. 578 ust. 2 Pzp, możliwe było uchylenie zakazu z innych względów.

Z uwagi na powyższe Izba na podstawie art. 578 ust. 2 pkt 1 Pzp postanowiła jak w sentencji, orzekając w formie postanowienia na podstawie art. 578 ust. 4 Pzp.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie drugie Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Przewodnicząca: